

Кличать с. м. названіе какого-то дерева. *Пк. 64.*

Кличъ с. м. см. ключъ. *П.*

Кловачка с. ж. 1) курица—насъдка. 2) названіе *созвѣдія* плеяды (*народн.* волосожары, семижары) (*син.* кокошка, квачка).

Кло́кнѣ *ил. сов.* **Кло́камъ** *ил. дл.* клокочу, бурлю, заклокочу, взбурлю: Турятъ топче-то на силнѣ топлинѣ, напр. у водѣ, коя-то врн п клока. *Л. Д. 1869 р. 75.* Може ли да бѣде здраво п ягко господственното зданіе на Франция, ако въ нейниятъ корѣнѣ, въ семейството, клокать развалени сокове. 3. 268.

Клоконица с. ж. курица—насъдка?: „Орлѣ пада“. „На дѣ пада?“ „На кѣтуны“. „Отъ колко?“ Отъ единъ клоконъ п еднѣ клоконнѣ, отъ едно пѣтле и отъ еднѣ яркѣ. Съ това налучающій мысли п разумѣва, чи тая гатанка ся относи на едно семейство, кое ся състои отъ челоуѣка женинаго, кое ѣ клоконъ, п отъ жена, имѣющѣ мажа, кое ѣ клоконица п. т. д. *Пк. 119*.*

Клоко́нь с. м. пѣтухъ? *примѣръ* подѣ клоконица,

Клоко́тъ *ил. дл.* клокошу, бурлю; заклокошу, взбурлю: Да даде Господъ на Тунджа Да върви п да клокотн. 3. 12. (*ср.* клокамъ).

Кло́нчасть (**Кло́нчестъ**) *пр.* вѣтвистый: Единъ старъ рогачъ въ лѣса дига свонѣ клончести рога надѣ главитѣ на младѣтъ сѣрны, конто вървятъ подирѣ му. *Т. 73.* (*син.* клонестъ).

Клонъ (*н. пр.* κλόν, κλόνος, *идет*) с. м. вѣтвь *мн.* **Кло́нове** п **Клоне**, *посмѣд. съ чл.* **Кло́не-тѣ** а также, *въ кач.* **Кло́не-то**: Стихи сѣ се спуснѣли п свѣли сѣ се вихрушки, че сѣ Стойна вдигнѣли, отъ дърво на клон слагѣли, отъ върх на върх дигѣли. *Д. 2, 24—28.* Дыхателната трѣба ся раздвоива у градыты на два клона, а тѣе клоніе пакъ са разнищуватъ на много тѣнки нищѣи. *Л. Д. 1869 р. 89.* Йоще клонитѣ стѣрчатъ Безъ цвѣтъ п безъ шума. *Вазовъ.* Усамотенитѣ отъ горитѣ дървета расприватъ на свободно клонето си въ тѣзи долини. *Л. Д. 1876 р. 128.* *ум.* **Кло́нче**, **Кло́нце** с. с. вѣтка, вѣточка: Вѣшни, черешн зрѣяхъ, И ни черешн бѣрѣхми, На едно клонче стѣпнихми, В една кошничка тѣрѣхми. *Д. 71, 5—8.* На затулно въ клонце вито, Пѣеше съ сладѣкъ гласъ. *Сб. 114.*

Клонѣ *ил. дл.* я намѣренъ, я склоненъ; намѣреваюсъ, склоняюсъ: Тарасъ се скара съ мнозина отъ другаретѣ си, конто клонѣхъ тѣмъ варшавска страна (*которые были наклонны къ Варшавской стороне*), *Тб. 9.* Той клонѣ да напѣсне търговията п да са захване за запайта.

Клонѣ *ил. дл.* 1) всхожу, даю ростокъ; взойду, дамъ ростокъ: Житото е клонѣло. (*ср.* клѣвъжъ) 2) разрастаясь, развѣтвляюсъ; разростусъ,